

Boyacı

Kafkaslarda bir Allah dostu bir bahar mevsiminde bir köyden diğer bir köye giderken yolu bir dağ yamacının yanından geçer. Dağın yamacına bakar ki moru, beyazı, kırmızısı, eflatunuyla açmış bin bir renkli çiçekler. Dağın yamacı adeta bir renk cümbüşü. Rüzgârın hafif esintisiyle de gelen menekşe ve diğer çiçeklerin enfes rayihaları. Allah dostu dağ yamacını şöyle bir süzdükten ve enfes rayihaları koklayıp içine çektikten sonra:

- Hey kurban olduğum boyacı (Allah'ım)! Bu boyaları görüp ve bu boyaları koklayıp bu boyalara ve rayihalara hayranlık duyup sana hayranlık duymayan, seni göremeyen gözlere yuh olsun, diye bağırır.

Gerçekten Allah dostunun bu haykırışının altında büyük bir gerçek yatmaktadır. Nasıl ki gördüğümüz muhteşem bir tablo bize o tabloyu yapan bir ressamın olduğunu hatırlatıyorsa, içinde yaşadığımız tabiat ve tabiat içindeki düzen, ahenk ve güzellikler de bize bunları yaratan birinin olduğunu hatırlatmaktadır. Üzerine basıp gezdiğimiz toprak, Allah'ın en büyük mucizelerinden biridir. Buzdolabına koyduğumuz yemeklerin ve kesilen meyvelerin üzeri kapatılmadığında kokuları birbirine karışırken yan yana bulunan erik, kayısı, şeftali veya biber, domates, patlıcan, fasulye gibi meyve ve sebzeler, kökleri yan yana olduğu halde hiç birinin kokusu ve rengi birbirine karışmamaktadır. Birin rengi kıpkırmızı iken diğeri yemyeşil, birinin tadı şeker gibi tatlı iken diğerin tadı dişlerimizi kamaştırırcasına ekşi. Bu farklılığı ve kudreti görüp de O'nu göremeyen ve O'nu bulamayan, dünyada hiçbir şeyi bulmuş sayılmaz. Dünyanın en zengin ve en kudretli insanı bile olsa.